

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

IRLANNINTERRIERI (IRISH TERRIER)

Alkuperämaa: Irlanti

M. DAVIDSON

Ryhmä: 3

FCI:n numero: 139
Hyväksytty: FCI 2.4.2001
SKL-FKK 8.6.2002

1/4

IRLANNINTERRIERI

2/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Monipuolinen maalaistalon pihakoira, perheen lemmikki, vaaroja ja kipua pelkäämätön vahti- ja metsästyskoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Irlannista on lähtöisin neljä terrierirotua, jotka kaikki eroavat selvästi Manner-Euroopan ja Englannin terriereistä. Nykyisin virallisesti irlanninterrieriksi kutsuttu rotu saattaa olla vanhin irlantilaisista terrieriroduista; asian todeksi osoittaminen on vaikeaa, koska historiallista lähdeaineistoa on hyvin vähän. Ennen 1880-lukua irlanninterrierin väri ei ollut vielä vakiintunut. Punaisen lisäksi koirat saattoivat olla mustia ruskein merkein tai juovikkaita. 1800-luvun lopulla pyrkimyksenä oli jalostuksella karsia mustaruskeat ja juovikkaat, ja 1900-luvun alkaessa kaikilla irlanninterriereillä oli punainen karvapeite. Punainen irlanninterrieri näkyi pian näyttelykehissä niin Englannissa kuin Yhdysvalloissakin, jossa vastaanotto oli innostunut. Irlanninterrierien maine älykkäinä ja pelottomina koirina kasvoi ensimmäisen maailmansodan aikana, jolloin niitä käytettiin viestikoirina rintamasodan hirvittävässä melussa ja sekasortoisissa oloissa. Ensimmäinen rotuyhdistys perustettiin Dublinissa 31.3.1879. Irlanninterrieri oli terrieriryhmän ensimmäinen syntyperäinen irlantilainen rotu, jonka Englannin Kennelklubi 1800-luvun lopulla tunnusti.

YLEISVAIKUTELMA: Irlanninterrierin tulee olla yleisvaikutelmaltaan toimelias, eloisa, notkea ja jäntevä. Se on vankkarakenteinen olematta kuitenkaan kömpelö, sillä nopeus, kestävyys ja voimakkuus ovat erittäin olennaisia ominaisuuksia. Irlanninterrieri ei saa olla maatiaismainen eikä tanakka, vaan linjoiltaan nopealta vaikuttava ja tyylikkään virtaviivainen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Irlanninterrieri on valmis kaikenlaiseen toimintaan, se kykenee hyvin pitämään puolensa toisten koirien kanssa. Se on erittäin uskollinen, hyväntuulinen ja ihmisiin kiintyvä, mutta jos sen kimppuun hyökätään, sillä on leijonan rohkeus ja se taistelee sisukkaasti viimeiseen saakka.

Irlanninterriereitä syytetään suotta toisten koirien kanssa rähinöimisestä, joskus jopa näyttelykehässä. Vaikka terrierit saattavat olla tarpeen vaatiessa tulisia, irlanninterrieri on helposti opetettavissa ja lempeä kotikoira. Se on yhä alkuperäisen kuvauksen mukaisesti "köyhän miehen vartija, maamiehen ystävä ja herrasmiehen suosikki".

PÄÄ: Pitkä ja rypytön.

KALLO-OSA: Tasainen ja melko kapea korvien välissä, kapenee hieman silmiä kohti.

OTSAPENGER: Tuskin havaittavissa, paitsi sivusta katsottuna.

KIRSU: Kirsun tulee olla musta.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

IRLANNINTERRIERI

3/4

HUULET: Tiiviit ja ulkopinnaltaan lähes mustat.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leukojen tulee olla vahvat, lihaksikkaat ja pitkät mahdollistaen hyvän puruvoiman. Hampaiden tulisi olla vahvat, tasaiset ja terveet. Yläetuhampaat peittävät hieman alaetuhampaita.

POSKET: Eivät liian täyteläiset. Silmien alapuolella kuonon tulisi kaveta hieman. Ulkonäkö ei saa olla vinttikoiramainen.

SILMÄT: Tummat ja pienet, eivät ulkonevat. Ilme on eloisa, tulinen ja älykäs. Keltaiset tai vaaleat silmät ovat vakava virhe.

KORVAT: Pienet, V:n muotoiset, kohtuullisen paksut, ylös kiinnittyneet ja eteenpäin ohimonmyötäisesti taivuttavat. Korvan taitekohdan tulee olla selvästi kallon ylälinjaa korkeammalla. Pään sivulla roikkuvat ajokoiramaiset korvat eivät ole terrierille tyypilliset, puolipystyt korvat ovat sitäkin vähemmän toivotut. Korvan karvapeitteen tulisi olla lyhyttä ja väriltään koiran yleisväritystä tummempaa.

KAULA: Verrattain pitkä ja lapoja kohti tasaisesti levenevä, asennoituaan ryhdikäs; ei löysää kaulanahkaa. Karvapeitteessä on tavallisesti molemmin puolin kaulaa vähäinen röyhelö, joka ulottuu lähes korvan tyveen.

RUNKO: Rungon tulisi olla sopusuhtainen, ei liian pitkä eikä liian lyhyt.

SELKÄ: Vahva ja suora, ei painunut lapojen takaa.

LANNE: Lihaksikas ja hyvin lievästi kaareva. Narttu voi olla lanneosaltaan hieman urosta pitempi.

RINTAKEHÄ: Syvä ja lihaksikas, mutta ei täyteläinen eikä leveä. Kylkiluut ovat kohtalaisen kaareutuneet ja ulottuvat pitkälle taakse. Rintakehä on pikemminkin syvä kuin pyöreä.

HÄNTÄ: Melko ylös kiinnittynyt, iloisesti pystyssä, muttei selän päälle taipunut eikä kippura. Hännän tulee olla vahva, tukeva ja melko pitkä. Tavallisesti häntä on typistetty kahteen kolmasosaan alkuperäisestä pituudestaan. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Hännän karvapeite on karkea ja hapsuton. Vain luonnollinen (typistämätön) häntä sallitaan maissa, joissa typistys on lailla kielletty.

RAAJAT: Etu- ja takaraajojen tulee liikkua suoraan eteenpäin.

ETURAAJAT

LAVAT: Kuivat, pitkät ja viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Liikkuvat vapaasti kylkien suuntaisesti.

KYYNÄRVARRET: Kohtalaisen pitkät, täysin suorat, vahvaluustoiset ja lihaksikkaat.

VÄLIKÄMMENET: Lyhyet ja suorat, tuskin erottuvat.

KÄPÄLÄT: Vahvat, kutakuinkin pyöreät ja suhteellisen pienet. Varpaat ovat kaarevat, eivät ulos- eivätkä sisäänpäin kääntyneet. Mustat kynnet ovat erittäin toivottavat. Päkiät ovat terveet vailla halkeamia tai ylimääräistä sarveisainekasvua.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat vahvat ja lihaksikkaat.

REIDET: Voimakkaat.

IRLANNINTERRIERI

4/4

POLVET: Kohtalaisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Matalat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Etu- ja takaraajat liikkuvat yhdensuuntaisesti suoraan eteenpäin; kyynärpäät liikkuvat rungon suuntaisesti ja vapaasti. Polvet eivät ole sisä- eivätkä ulkokierteiset.

KARVAPEITE

KARVA: Laadultaan tiivistä ja jäykkää, ulkonäöltään karheaa, mutta silti pinnanmyöötäistä. Karvapeite on niin tiheää, että vaikka se avataan sormin, ei ihoa näy. Karvapeite ei ole laineikasta eikä kiharaa, ei pehmeää eikä silkkistä eikä niin pitkä, että se peittää rungon äärioviivat varsinkaan takaosassa. Pään karvapeite on samanlaista kuin rungon, mutta lyhyttä (noin 3/4 senttimetrin mittaista), lähes sileää ja suoraa. Pitempää karvaa sallitaan ainoastaan niukassa parrassa, joka on rodulle tyypillinen (karva on pitkä vain verrattaessa muuhun karvoitukseen). "Pukinparta" osoittaa, että karvapeitteen seassa on kauttaaltaan silkkistä ja heikkolaatuista karvaa. Raajat ovat hapsuttomat ja niiden, kuten päänskin karvapeite on laadultaan yhtä kovaa kuin rungossa, mutta ei niin pitkä.

VÄRI: Yksivärinen: punainen, vehnän- tai kellanpunainen. Rinnassa on joskus valkoista väriä. Kaikilla yksivärisillä roduilla on usein pieni määrä valkoista.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Noin 45,5 cm.

PAINO: Urokset noin 12 kg, nartut noin 11 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet; muun värinen kuin musta kirsu; selvä ala- tai yläpurenta; muu kuin punainen, kellan- tai vehnänpunainen väri; pieni valkoinen läikkä rinnassa sallitaan kuten muillakin yksivärisillä roduilla; ylimääräinen sarveisainekasvu tai halkeamat päkiöissä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.